

Че потече мѣтенъ порой, ой кол.
Че понеси пѣстра шейка, ой кол.
Не е било пѣстра шейка, ой кол.
Най е било малка мома, ой кол.
Малка мома викомъ вика, ой кол.
«Тичай, тичай по старъ баща, ой кол.
Занесе ма мѣтенъ порой, ой кол.
Удавамъ се, затривамъ се, ой кол.
Затече се по старъ баща, ой кол.
Че нагази мѣтенъ порой, ой кол.
Нагази го до колѣнѣ, ой кол.
Че се върна по старъ баща, ой кол.
— Пъкъ си викна по старъ братецъ,
ой кол.

Тичай, тичай по старъ братецъ, ой кол.
Занесе ма мѣтенъ порой, ой кол.
Удавамъ се, затривамъ се, ой кол.
Катъ я зачу по старъ братецъ, ой кол.
Затече се по старъ братецъ, ой кол.
Че нагази мѣтенъ порой, ой кол.
Нагази го до поясъ, ой кол.
Оплаши се по старъ братецъ, ой кол.
Че се върна по старъ братецъ, ой кол.
Пакъ си викна малка мома, ой кол.
«Тичай, тичай първо либе, ой кол.
Занесе ма мѣтенъ порой, ой кол.
Удавамъ се, затривамъ се, ой кол.